

vil støtte Slagterierne, idet man derigjennem indirekte ogsaa støtter Landbruget, og jeg vil i saa Henseende tillade mig, specielt hvad § 1 i det forelagte Lovforslag angaar, at rette en Forespørgsel til den høitæredede Indenrigsminister, om der ved det Ord, som forekommer i første Linie af § 1 „Svinebestætning“, i visse Maader, med visse Indskrænkninger kan tænkes indbefattet ogsaa Slagterierne, idet der ogsaa der kan forekomme Tilfælde af Svinesygdom, selv i større Udstrækning. Erstatningsspørgsmaalet kan altsaa ogsaa der komme frem, og det vil være ikke uden Interesse for Slagterierne, ogsaa for dem, der er i deres Vorden, at vide, om ethvert Erstatningsspørgsmaal for Slagteriernes Vedkommende er afstaaet, eller om der ved en videre Fortolkning af de Principer for Erstatning, der ere udtalte i dette lille Lovforslag, kan være Tale om, som jeg saade, under visse Indskrænkninger at lade tilflyde Slagterierne en Erstatning, eller hvorledes overhovedet Ministeren vil stille sig til det Punkt. Jeg skal ligeledes med Hensyn til § 1 udtale mig for, hvad der er fremkommet her fra saa mange Sider i Saalen, at Erstatningens Overførelse paa Statskassen alene ikke indskrænktes til den 1ste April 1888, men faar en mere almindelig Karakter, ubegrændset af en Tidsfrist. Jeg er ikke blind for, at det er et mindre heldigt Princip, at Kommunerne skal være fri for at deltage i Erstatningens Udredelse, men det forekommer mig ogsaa, at den foreliggende Sygdom er en Landeplage, der indbefatter en saa stor Del af Landet, blandt Andet ogsaa Kjøbenhavns Omraade, at man derigjennem kan se et Forsvar for, at det bliver Statskassen alene, der bærer Tabet, navnlig ogsaa, da det jo, som erklæret, sker paa en Tid, hvor Kommunerne alt ere saa stærkt bebyrdede, at de ikke ville kunne taale Mere. Maaste maa jeg endnu tilføie, at det er Noget, der ikke nofsom kan ligge os Alle paa Hjerte, at det er gjennem en Lettelse for Kommunerne, at vi lettest og bedst komme til at hjælpe Agerbruget og Landmanden, og derigjennem fornærmer vi ikke Bykommunerne. Naar man ad Lovgivningens Vej kan hde Kommunerne en Lettelse i deres Skattebyrder, vil det, det staar klart for mig, være den bedste Maade til at hæve det øieblikkelige økonomiske Tryk, som hviler

over Landet. Jeg beklager meget, at man allerede tidligere har lovgivet saaledes paa Brændevinsbestatningens Omraade, at det nu vil blive vanskelige strax at indføre den Reform, som man har i Nabolande, hvor Brændevinsbestatningen netop er brugt som en Hjælp for Kommunerne. Jeg vilde ønske, at man kunde komme til saa hurtig som mulig at tilføre Kommunerne en Hjælp ved en forhøiet Brændevinsbestatning, men jeg er ikke blind for, at det i Dieblisset er vanskeligt. Hvad § 5 angaar, skal jeg blot i Almindelighed udtale, at ogsaa jeg anser det for heldigt, om der kunde tilflyde dem, der i Kommunerne maatte blive stærkt optagne af dette Tilsyn, der undertiden skal finde Sted, en Erstatning, Paa hvad Maade dette skulde ske, lader jeg staa hen, til Vædringsforslag kunne komme frem ved anden Behandling. — Jeg vil dog endnu blot gjøre den lille Bemærkning, at Dyrlægerne er dog dem, man saa meget maa stole paa under den tilstedeværende Sygdom blandt Svinene, og det gjør mig derfor ondt, at der i det forrige Møde blev ligesom kastet en lille Skygge over Dyrlægestanden, som efter min Mening hæderligt og godt røgter sit Hverv. Efter min Mening maa vi komme til bedre lønne Dyrlæger, til Statsdyrlæger, og man maa overhovedet ikke være saa bange, som man har været hidtil i Folkethinget, for at oprette nye Embeder, i det Mindste ikke paa Landbrugsvæsenets Omraade være bange for at hde Pengehjælp til Oprettelse af saadanne Embeder, der ere nødvendige. Jeg tror, at man saa meget mere kan gaa dertil, som der jo er en almindelig Trang i den danske Ungdom til at kaste sig over Studeringer i forskjellig Retning, og naar den er til Stede, maa man ikke, som hidtil, være bange for at oprette nye Embeder, der jo ikke behøvede at lønnes rigeligt, men kun passende.

Sansen (Kingsjøbing Amts 3die Valgkreds): Under Forhandlingerne i Iordags-Mødet om den foreliggende Sag, faldt der fra det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (Bernsen) en Ytring, som jeg finder i høi Grad baade ubillig og uretfærdig, og som jeg derfor skal tillade mig at nedlægge en Indsigelse imod. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Gyrvup) havde omtalt et Slags Renlighedstilsyn med